Dziennik urzędowy.

№ 7. **Kraków dnia 10 Stycznia.** **1867.**

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedzieli i dni świątecznych. Cena w miejscu: Kwartalnie 1 złr. 50 kr.; miesięcznie 50 kr.; numer pojedynczy 3 kr. — Z przesyłką pocztową: Kwartalnie 2 złr. 25 kr.; miesięcznie 75 kr. — *Prenumerata* odbiera się w biurze administracyjném Dziennika urzędowego w gmachu komisyi Namiestnictwa w rynku główným Nr. 28 i we wszystkich c. k. urzędach powiatowych.

Czwartek.

Ogłoszenia (Inseraty) przyjmują się za opłatą od wiérsza dwuszpaltowego (Garmont) po 7 kr. wal. austr. oraz za opłatą należytości stemplowéj po 30 kr. w. a. od każdorazowego ogłoszenia.

Ekspedycya w drukarni KAROLA BUDWEISERA *przy ulicy Grodzkiéj Nr.* 107.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać następujący rozkaz:

Mianuję Moich dostojnych kuzynów feldmarszałków-poruczników:

Arcyksięcia Leopolda jeneralnego inspektora wojsk marynarki, floty i inżynieryi;

Arcyksięcia Ernesta komenderującego jenerała w Gracu, wreszcie

Arcyksięcia Wilhelma jeneralnego inspektora artyleryi — obudwóch pierwszych jenerałami kawaleryi, ostatniego zaś, jak równie

Feldmarszałka-porucznika Henryka barona Handel, prezydenta sądu apelacyjnego wojskowego, jenerałami broni;

Feldmarszałka-porucznika Wilhelma księcia Montenuovo, komenderującego jenerała w Pradze, jenerałem jazdy;

Feldmarszałków-poruczników: Józefa barona Sokcević, bana Kroacyi i komenderującego jenerała w Zagrzebiu, Emila barona Kussević de Szamobor, naczelnika kroacko-słowackiéj kancelaryi nadwornéj i Mojego piérwszego jenerał-adjutanta Franciszka hr. Folliot de Crenneville — honorowymi jenerałami broni.

Zostający do rozporządzalności feldmarszałek-porucznik Karol hrabia Thun-Hohenstein, zostanie przeniesiony w stan zasłużonego spoczynku, przyczém mu w uznaniu jego długoletniéj wyszczególniającéj się służby w wojnie i pokoju, nadaję Mój order żelaznéj korony piérwszéj klasy z dekoracyą wojskową klasy trzeciéj, z uwolnieniem od taksy, i tytuł honorowego jenerała broni;

wreszcie mają być obydwa rozporządzalni jenerał-majorowie: Jan baron Josika de Branyicska, i Leopold baron Malowetz de Malowitz i Kosor, czasowo pensyonowani, w charakterze honorowych feldmarszałków poruczników.

Wiedeń dnia 4 stycznia 1867.

Franciszek Józef w. r.

Nadaję księciu Saskiemu Augustowi Sachsen-Coburg-Cohary tytuł i charakter honorowego jenerał-majora.

Franciszek Józef w. r.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 25 grudnia r. z. proboszcza w Leżajsku i dziekana Józefa Graff, proboszcza w Zmigrodzie i dziekana Fryderyka Otto, proboszcza w Jaćmierzu i dziekana Onufrego Kulczykowskiego, wreszcie proboszcza w Rzepienniku biskupim i dziekana Józefa Ciurkiewicza, zamianować kanonikami honorowymi przy kapitule katedralnéj obrz. łac. w Przemyślu.

Allgemeines Wehraufgebot

wirksam für alle Kronländer der k. k österreichischen Monarchie, mit Ausnahme der gefürsteten Grafschaft Tirol, des Landes Vorarlberg und der Militärgränze.

§ 1. Jeder wehrfähige österreichische Staatsangehörige, der nicht in die Landarmee oder Kriegsmarine eingereiht ist oder wird, ist vom vollendeten 18. bis zum vollendeten 45. Lebensjahre dort wehraufgebotspflichtig (§ 2 des Wehrgesetzes) wo er zuständig ist, oder wo er sich zur Zeit des Aufrufes eben dauernd befindet.

Die Einreihung in das allgemeine Wehraufgebot findet am 1 Jänner nach dem vollendeten 18, die Ausscheidung mit Ende Juni nach dem vollendeten 45. Lebensjahre statt. (§§. 2 und 31 W. G.)

§. 2. Das Wehraufgebot wird im Kriege nur auf Ermächtigung Sr. k. k. Apostolischen Majestät durch den die Operationen leitenden Militärcommandanten und nur in jenen Kronländern aufgerufen, welchen eine Feindesgefahr unmittelbar droht. Dasselbe ist hienach in der Regel auch nur verpflichtet, im Heimatsbezirke und höchstens auf einige Tagmärsche vom Heimatsorte Dienste zu leisten. Wenn es sich jedoch um die Verfolgung des Feindes während eines Gefechtes handelt und es, ohne die eigene Gränze bloszustellen, geschehen kann, so hat das Wehraufgebot den Feind auch bis über die Gränze des Kronlandes zu verfolgen, jedoch nach beendetem Gefechte wieder in das Land zurückzukehren.

§ 3. Das allgemeine Wehraufgebot wird gebildet aus:

a. den in den Städten bestehenden Bürgercorps, mit Ausschluß jener Individuen derselben, welche nach ihrem Alter nicht mehr wehrpflichtig sind und sich auch nicht freiwillig anschließen; — (für die Territorialmiliz in Triest, als besonderes Institut, bestehen auch besondere Vorschriften;

b) den in den Städten im Allgemeinen noch beim Aufrufe des Wehraufgebotes aus allen wehrpflichtigen Bewohnern weiter zu bildenden Körpern;

c) den Landcompagnien, welche — nach Maßgabe der politischen Eintheilung — auf dem Lande zusammengestellt werden.

§ 4. Eine selbstständige Aufgebotscompagnie hat zu bestehen: aus einem Hauptmann als Commandanten, aus Officieren, Unterofficieren, Gefreiten, Tambours oder Hornisten und Wehrmännern in der beiläufigen Stärke einer Infanteriecompagnie.

Die Zahl der Wehrmänner soll nicht über 200 und nicht unter 100 Mann bestehen. In großen Gemeinden sind selbstverständlich mehrere Compagnien zu bilden.

Den Wehrmännern steht es je nach ihrer Neigung und ihren Vermögensverhältnissen frei, beritten zur Dienstleistung zu erscheinen; jedoch haben sie dies schon im Frieden bei der Gemeindevorstehung anzumelden.

In Bezirken, wo sich eine bedeutende Zahl Berittener anmeldet, sind dieselben, nach Maßgabe der Zahl, in Züge, Halbescadronen oder Escadronen abzugränzen.

Der Stand einer ganzen Escadron ist, nebst dem Rittmeister als Escadronscommandanten, an Officieren, übrigen Chargen und Wehr-

Prawo o pospolitém ruszeniu

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych monarchii austryackiéj z wyjątkiem uksiążęconego hrabstwa Tyrolu, kraju koronnego Vorarlbergu i pogranicza wojskowego.

§. 1. Każdy do noszenia broni zdolny obywatel Państwa austryackiego, który nie jest lub nie będzie przydzielony do armii lądowéj lub marynarki, obowiązany jest począwszy od 18. do 45. roku życia do pospolitego ruszenia tam, (§. 2. prawa o obronie krajowéj) gdzie jest przynależnym, lub gdzie się podczas powołania stale znajduje.

Przydzielanie do pospolitego ruszenia, poczyna się 1. Stycznia po ukończonym 18 roku życia następującego, wyłączanie zaś z końcem Czerwca po ukończonym 45 roku życia. (§§. 2 i 31 P. Ob. Kr.)

§. 2. Pospolite ruszenie w czasie wojny, będzie tylko z upoważnienia Jego c. k. Apostolskiéj Mości, przez głównie dowodzącego i tylko w krajach koronnych przez nieprzyjaciela bezpośrednio zagrożonych, zwoływane. Pospolite ruszenie jest tylko z zasady obowiązane, w okręgu swego zamieszkania i to najwięcéj w odległości kilku marszów, służbę pełnić. Jeśli jednakże chodzi o pogoń nieprzyjaciela w czasie potyczki, i pogoń ta bez odkrycia własnych granic uskutecznić się daje, obowiązane jest pospolite ruszenie pójść za nieprzyjacielem nawet poza granicę kraju koronnego, jednak po ukończonéj potyczce powrócić.

§. 3. Pospolite ruszenie będzie tworzone:

a. z znajdujących się po miastach korpusów mieszczańskich z wyjątkiem tych osób, które wedle wieku swego do służby wojskowéj nie są więcéj obowiązane a dobrowolnie nie przystają. (Dla milicyi obwodowéj wiasta Tryestu, jako instytucyi osobnéj, istnieją odrębne przepisy.)

b. z mających się tworzyć w miastach korpusów, złożonych ze wszystkich zdolnych do broni mieszkańców, podczas zwołania pospolitego ruszenia,

c. z kompanij krajowych, które stósownie do politycznego podziału, w kraju zebrane być mają.

§. 4. Samoistna kompania pospolitego ruszenia składać się ma: z jednego kapitana jako komendanta, z oficerów, podoficerów, gefreitrów, doboszów lub trębaczy i szeregowców w sile jednéj kompanii piechoty.

Liczba szeregowców nie może być większą nad 200, a mniejszą nad 100 ludzi. W gminach większych należy więcéj kompanii utworzyć.

Szeregowcy mogą stósownie do chęci i stosunków majątkowych, nawet konno do służby wstępować, okoliczność tą jednakże musi być już w czasie pokoju u przełożonego gminy zameldowaną.

W powiatach, w których się znaczna liczba konnych zgłosi, mają być takowi stósownie do liczby, na plutony, półszwadrony i szwadrony podzieleni.

Szwadron taki ma być o ile możności, z rotmistrzem jako dowódcą, z oficerami, szarżami i szeregowcami, postawiony na stopie

männern jenem einer Escadron der leichten Cavallerie thunlichst gleichzuhalten und soll nicht über 130 und nicht unter 80 berittenen Wehrmännern bestehen.

Eine Halbescadron aus einem Bezirke hat gleichfalls ein Rittmeister zu führen.

In Bezirken, wo sich nur eine geringe, unter der Stärke eines Zuges bleibende Zahl Berittener anmeldet, sind diese nur bei Activirung des allgemeinen Wehraufgebotes in Cavalleriepatrouillen unter selbstgewählten Patrouilleführern zu vereinigen und zum Sicherheitsdienst bei den Fußabtheilungen des Aufgebotes zu belassen.

Befindet sich im Bezirke ein vehraufgebothspflichtiger Büchsenmacher, so hat dieser als solcher mit seinen Werkzeugen, nicht als Wehrmann, auszurücken.

Hinsichtlich der Doctoren der Medicin, Chirurgen, dann Seelsorger erläßt die Bezirksaufgebotsbehörde die Verfügungen.

§ 5. Die zur Einreihung der Wehrmänner und zur Abgrenzung der Aufgebotscompagnien, überhaupt zur Besorgung der Wehraufgebotsorganisation in erster Linie berufene Behörde besteht:

a. Aus dem Vorstande des politischen Bezirkes (in unmittelbaren Städten aus dem Bürgermeister),
b. aus dem mit dem Militärreferate betrauten Beamten des Bezirks (Magistrats),
c. aus dem Ergänzungsbezirkscommandanten,
d. einem Hauptmann des Pensionsstandes, an der Seite des Ergänzungsbezirkscommandanten, ausschließlich zur Besorgung der Wehraufgebotsgeschäfte.

Diese Behörde führt den Titel: „K. k. oder königliche Bezirksaufgebotsbehörde in N."

§ 6. Zur Ueberwachung der Wehraufgebotsorganisation und einheitlichen Leitung aller darauf Bezug nehmenden Geschäfte hat in jedem Kronlande eine Behörde unter dem Titel: „K. k. oder königliche Aufgebotslandesbehörde für „Steiermark, Ungarn, Croatien ꝛc." und zwar aus:

a. dem politischen Landeschef,
b. dem Militärreferenten der politischen Landesstelle oder sonstigen geeigneten Beamten derselben,
c. einem am Sitze der Landesbehörde oder in dem betreffenden Kronlande domicilirenden pensionirten Generale oder höheren Staabsofficier — zu bestehen.

§ 7. Die Centralbehörde in Wehraufgebotsangelegenheiten für das ganze Reich bilden der Kriegsminister mit den Militärreferenten der politischen Centralstellen als Vertreter der Letzteren.

§ 8. Die Kosten der Landesvertheidigung durch das allgemeine Wehraufgebot werden aus dem Staatsschatze nach Maßgabe der in späteren Paragraphen folgenden Bestimmungen bestritten.

Die Bewaffnung hat, wenn möglich, in Schießgewehren, bei den Reitern in Säbeln (in Galizien auch der Pike) und der Pistole zu bestehen, und nicht nur die Munition, sondern auch, soweit es nöthig wird, die Waffen, Signalhörner, Trompeten, Trommeln, Feldkessel und Kasserolle werden aus dem Aerarialvorräthen unentgeltlich beigestellt.

§ 9. Die wirkliche Verwendung so wie die Entlassung des aufgerufenen Wehraufgebotes steht dem in der bedrohten Provinz die militärischen Operationen leitenden Militärcommandanten zu.

Die Anforderungen jedoch, welche hiebei an das Wehraufgebot überhaupt gestellt werden können und dürfen, bestimmt eine specielle Instruction.

§ 10. Die Wehraufgebotsofficiere und Mannschaft behalten ihre gewöhnliche Kleidung; nur trägt jeder eine aus den Landesfarben bestehende Armbinde am linken Oberarm, welche auf Kosten der Gemeinde beigeschafft wird.

Selbstverständlich bleibt es den Gemeinden jedoch vollkommen freigestellt dahin zu wirken, daß jeder (auch unbemittelte) Wehrmann beim Aufrufe im Besitze einer ihn gegen die Einflüsse der Witterung hinreichend schützende Kleidung sei.

Die Officiere und Unterofficiere des Wehraufgebotes sind während ihrer Activität zur Landesvertheigigung berechtigt, die militärischen Ehren- und Unterscheidungszeichen (die Officiere auch die Armeefeldbinde) zu tragen.

Die Aerzte und das ihnen von den Compagnien beigegebene Hülfspersonale haben sich neben dem Wehraufgebotsabzeichen auch mit dem in der Genfer Convention vereinbarten Abzeichen zu versehen.

Jede selbstständige Aufgebotscompagnie oder Escadron ist berechtigt, eine auf Kosten der betreffenden Gemeinden angefertigte Fahne oder Estandarte und zwar mit dem in die Landesfarben gestickten oder gemalten Doppeladler (diesen als Symbol des Völkerrechtlichen Zusammenhanges des Wehraufgebotes mit der Armee) zu besitzen und in die Action mitzunehmen.

§ 11. Jede Aufgebotscompagnie oder Escadron hat beim Ausmarsche zur Landesvertheidigung behufs der Fortschaffung ihrer Requisiten auf zwei halbe Vorspannswägen Anspruch.

Für Marode und Verwundete sind Vorspannswägen nach den für das k. k. Militär bestehenden Vorschriften anzusprechen.

§ 12. Wenn ein Wehrmann während der Activität derart erkrankt oder verwundet ist, daß er eine längere ärztliche Behandlung bedarf, so ist er in das nächste Militär- oder Civilspital abzugeben, von wo er, wenn seine Heilung durch längere Zeit nicht zu erwarten steht, auf sein Verlangen nach Hause gesendet werden kann.

Im Militärspitale wird ihm ein Drittheil, im Civilspitale die Hälfte seiner täglichen Gebühren für Verpflegskosten abgezogen; den erforderlichen Mehrbetrag bestreitet der Staatsschatz.

Wird ein kranker Wehrmann zur Heilung nach Hause entlassen, so behält er seine ganzen Gebühren bis zur Ankunft in seinem Heimathsorte und wird, falls es nothwendig sein sollte, auch mit Vorspann (§ 11) nach Hause gebracht.

§ 13. Die Wehrmänner haben für ausgezeichnete Thaten im Felde auf dieselben Belohnungen und Auszeichnungen wie das k. k. Heer Anspruch.

szwadronu lekkiéj kawaleryi i nie może być większy od 130., a mniejszy nad 80 konnych szeregowców.

Półszwadronem z jednego obwodu, ma także rotmistrz dowodzić.

Jeżeli w którym powiacie zgłosi się tylko tylu konnych, iż jednego plutonu nie stanowią, natenczas mają być z takowych, tylko wrazie działania pospolitego ruszenia, formowane patrole kawaleryi, pod dowództwem wybranych komendantów patroli i do assekuracyi oddziałów piechoty pozostawione.

Jeźli się w powiacie obowiązany do pospolitego ruszenia ruśnikarz znajduje, to nie może jako taki ze swemi narzędziami, służby szeregowca wypełniać.

Względnie doktorów medycyny, chirurgów i księży, wydaje władza pospolitego ruszenia powiatowego stósowne rozporządzenia.

§. 5. Władza do wcielania żołnierzy i do dzielenia kompanij, a w ogóle do organizacyi pospolitego ruszenia powołana, składa się z członków następujących:

a) przełożonego powiatu politycznego (w miastach samoistnych z burmistrza),
b) urzędnika powiatowego, (magistratualnego) referat wojskowy prowadzącego,
c) komendanta powiatu uzupełnienia,
d) jednego kapitana pensyonowanego, przydanego komendantowi powiatu uzupełnienia, wyłącznie do prowadzenia interesów pospolitego ruszenia.

Władza ta zowie się: „cesarsko-królewska lub królewska władza powiatowa pospolitego ruszenia w N."

§. 6. Władza w celu czuwania nad organizacyą i jednakowém przeprowadzeniem czynności pospolitego ruszenia ustanowiona, ma nosić nazwę: „cesarsko-królewska lub królewska władza krajowa pospolitego ruszenia dla Styryi, Węgier, Kroacyi itd" i składać się będzie:

a) z politycznego szefa kraju,
b) z referenta wojskowego przy władzy krajowéj, lub innego zdolnego urzędnika tejże,
c) z jednego w miejscu, gdzie władza krajowa się znajduje, mieszkającego pensyonowanego jenerała lub oficera sztabowego.

§. 7. Minister wojny z referentami wojskowymi politycznych władz centralnych, jako zastępcami tychże, stanowią dla całéj monarchii władzę centralną w sprawach pospolitego ruszenia.

§ 8. Koszta obrony kraju z powodu pospolitego ruszenia, będą pokrywane przez skarb Państwa wedle przepisów w następnych paragrafach wymienionych.

Uzbrojenie winno się składać, jeźli można, z broni palnéj, w kawaleryi, ze szabli (w Galicyi, także z lancy) i z pistoletu, amunicya zaś, a nawet w razie potrzeby broń, trąby sygnałowe, trąbki, bębny, kociołki polowe i kasserole, będą bezpłatnie z zapasów skarbowych wydawane.

§ 9. Rzeczywiste użycie, jak równie uwolnienie powołanego pospolitego ruszenia, przysługa komendantowi wojskowemu, w prowincyi przez nieprzyjaciela zagrożonéj, działającemu.

O wymogach jednakże, które od pospolitego ruszenia żądane być mogą i które żądane być winny, traktuje osobna instrukcya.

§ 10. Oficerowie pospolitego ruszenia i żołnierze, zachowują swój zwyczajny ubiór; i tylko każden z nich nosić będzie przepaskę na lewéj ręce krajowych kolorów, która kosztem gminy sprawioną być winna.

Rozumie się, iż każdéj gminie jest zupełnie do woli pozostawione na to w pływać, aby każdy (a nawet niezamożny) szeregowiec w chwili powołania posiadał dostateczne ubranie, chroniące go od wpływów temperatury.

Oficerowie i podoficerowie pospolitego ruszenia, są podczas służby czynnéj przy obronie krajowéj, upoważnieni do noszenia wojskowych oznak honorowych i znaków odróżnienia. (Oficerowie mogą nosić szarfę służbową polową).

Lekarze i osoby dodane im od kompanii do pomocy, mają się oprócz zwykłych oznak pospolitego ruszenia, zaopatrzyć w oznaki konwencyą w Genewie zawartą, umówione.

Każda kompania lub szwadron pospolitego ruszenia, uprawniony jest do posiadania i noszenia z sobą w służbie, sprawionéj kosztem właściwéj gminy chorągwi lub sztandaru, z orłem dwugłowym wyhaftowanym lub wymalowanym na tle barw krajowych.

§ 11. Każda kompania lub szwadron pospolitego ruszenia, może przy wymarszu do obrony kraju, żądać do przewożenia swych rekwizytów, dwóch wozów półpodwodowych.

Dla maroderów i rannych, należy żądać podwód wedle przepisów dla c. k. wojska istniejących.

§ 12. Jeżeli szeregowiec podczas służby tak zachoruje lub zostanie rannym iż dłuższego pielęgnowania lekarskiego potrzebuje, wtedy należy go oddać do najbliższego wojskowego lub cywilnego szpitala, zkąd na żądanie może być do domu odesłanym, jeźli do wyzdrowienia dłuższego czasu potrzebuje.

W szpitalu wojskowym będzie mu trzecia część, w cywilnym zaś połowa jego należytości na koszta utrzymania odciągana; resztę kosztów w razie potrzeby, ponosi skarb państwa.

Jeżeli chory szeregowiec w celu leczenia się, zostanie do domu uwolniony, otrzymuje całą swą należytość aż do przyjścia do domu, a w razie potrzeby może mu być daną podwoda. (§ 11.)

§ 13. Szeregowcy mają prawo, za odznaczenie się w boju, do tych samych nagród i wyszczególnień, jak i c. k. armia.

Wehrmänner, welche im Felde oder auf dem Marsche durch Verwundung oder einen anderen Unfall ganz oder theilweise erwerbsunfähig geworden sind, haben Anspruch, u. z.: die Officiere auf jene Pension, welche bei einer Dienstzeit unter fünf Jahren für die betreffenden Chargengrade in der Armee bemessen ist; die Mannschaft vom Feldwebel (Wachtmeister) abwärts aber auf eine den Invalidengehalten gleichkommende tägliche Provision.

Außerdem werden die Wehrmänner ebenso aus patriotischen Geldern und Stiftungen bedacht wie die Mitglieder des k. k. Heeres.

Die Wittwen und Waisen der vor dem Feinde Gefallenen, an den Folgen von Verwundungen oder eines in Folge des Dienstes im Felde zugestoßenen Unfalles Gestorbenen erhalten eine Pension, bezüglich Provision nach Maßgabe der hierüber bestehenden besonderen Vorschriften.

Kinder eines armen Wehrmannes vom Feldwebel (Wachtmeister) abwärts, welcher im Dienste erwerbsunfähig wurde, erhalten eine Gnadengabe aus dem Staatsschatze bis zur Erreichung des Normalalters.

§ 14. Wird einem berittenen Wehrmanne sein mitgebrachtes Pferd vor dem Feinde getödtet, bis zur weiteren Unbrauchbarkeit verwundet oder überhaupt im Dienste unbrauchbar, so erhält derselbe eine Entschädigung entweder durch Verabfolgung eines Pferdes, oder in Geld bis zu dem Betrage des Remontenpreises für leichte Cavalerie aus dem Staatsschatze.

Eine Entschädigung für Luxuspferde kann vom Staate nicht verlangt werden.

(Schluß folgt.)

Nr. 32.775.

Kundmachung.

Die nach Przeworsk eingepfarrte Gemeinde Dębów (Rzeszower Kreises) hat sich im Zwecke der Dotirung einer eigenen Schule im Orte verbindlich gemacht, ein angemessenes Schulhaus zu erbauen und dasselbe, so wie auch die anzuschaffenden Schuleinrichtungsstücke stets im guten Stande zu erhalten und für die Schulsäuberung durch Bestellung eines Schuldieners Sorge zu tragen, ferner zur Schulbeheizung 4 Klafter hartes Holz unentgeldlich beizustellen, zum Unterhalte des Lehrers den jährlichen Beitrag von 150 fl. ö. W. zu leisten, ein Stückchen Grundes zur Anlegung eines Schulgartens zu widmen, endlich den jährlichen Pauschalbetrag von 10 fl. ö. W. zur Anschaffung von Prämien und auf geringere Schulbedürfnisse zu entrichten.

Dieses bethätigte Streben nach Hebung der Volksbildung wird anerkennend zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Statthalterei-Commission.

Krakau, 28. December 1866.

Nr. 32776.

Kundmachung.

In Gniewczyna (Rzeszower Kreises) bestand bisher eine sogenannte Pfarrschule mit einer Dotation von 120 fl. ö. W., an welcher die Dienste des Lehrers und Organisten vereinigt waren.

Um die Ortsschule zu heben, hat sich die Gemeinde Gniewczyna für die Trennung der erwähnten Dienste ausgesprochen und sich verbindlich gemacht, zum Unterhalte des Lehrers jährlich 200 fl. ö. W. beizutragen, ein Stückchen Grundes zur Anlegung eines Schulgärtchens zu widmen, zur Schulbeheizung jährlich 2 Klafter hartes und 2 Klafter weiches Holz unentgeltlich beizustellen, das Schulhaus stets im guten Stande zu erhalten, für die Schulsäuberung durch Bestellung eines Schuldieners Sorge zu tragen, endlich den Pauschalbetrag von 10 fl. ö. W. zur Anschaffung von Prämien und auf geringere Schulbedürfnisse jährlich zu entrichten.

Dieses an den Tag gelegte Streben, nach Förderung der Volksbildung wird anerkennend zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Statthalterei-Commission.

Krakau am 28. Dezember 1866.

Nr. 36.

Kundmachung.

In der ersten Hälfte des vorigen Monats ist die Cholera an den bisher verschont gebliebenen Ortschaften Jadowniki, Kołaczyce und Radomyśl im Tarnower Kreise ausgebrochen, dagegen in Olpiny, Frysztak, Dembica, Ropczyce im Tarnower und in Błażowa im Rzeszower Kreise, erloschen.

Zu den im obigen Zeitraume in ärztlicher Behandlung verbliebenen 46 Kranken sind 94 zugewachsen, so daß der ganze Krankenstand 140 betrug, von welchen 48 genasen, 44 starben und 48 in der Sanitätspflege verblieben.

Während des Epidemie-Verlaufes das ist vom 23. August bis zum 15. Dezember v. J. sind in 77 zum Krakauer Verwaltungsgebiete gehörigen eine Bevölkerung von 287.369 Seelen zählenden Ortschaften 3734 Personen an der Cholera erkrankt, von denen 2159 genasen, 1528 starben und 48 in 7 Epidemien-Orten in ärztlicher Behandlung verblieben.

Dieser Epidemiestand wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Statthalterei-Comission

Krakau am 4. Jänner 1866.

Nr. 32681.

Kundmachung.

Zur Sicherstellung der vom hohen Staats-Ministerium unterm 17. Dezember 1866 Zal 19634/838, auf Rechnung des Wasserbaufondes genehmigten Durchstichsgrabung am Sanfluße bei Sieniawa und Glogowice mit dem adjustirten Kostenbetrage von 5961 fl. 50 kr. ö. W., wird bei dem k. k. Kreisvorsteher zu Rzeszów am 7. Februar 1867 um 10 Uhr Vormittags eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können in der

Żołnierze pospolitego ruszenia, którzy w boju lub marszu przez odniesienie ran lub inny wypadek, częściowo lub całkiem do pracy niezdolni się stali, mają prawo, i tak: oficerowie, do takiéj pensyi, jaka przypada oficerom armii tego samego stopnia, za czas służby niżéj lat pięciu; szeregowcy zaś od feldwebla (wachmistrza) począwszy, do prowizyi równającéj się płacom inwalidów.

Prócz tego będą żołnierze, tak samo jak i c. k. armia, opatrzeni pieniędzmi i ofiarami z datków patryotycznych pochodzącemi.

Wdowy i sieroty po poległych w boju, lub zmarłych w skutek ran lub innych w czasie służby w polu odniesionych kalectw, otrzymują pensyą lub prowizyą, a to wedle istniejących w tym względzie osobnych przepisów.

Dzieci ubogiego żołnierza, od feldfebla (wachmistrza) począwszy, który podczas służby stał się do pracy niezdolnym, otrzymają w drodze łaski wspomożenie ze skarbu Państwa, aż do dojścia wieku normalnego.

§ 14. Jeżeli żołnierzowi konnemu, zostanie jego własny koń w boju zabity, lub w skutku skaleczenia lub téż w inny sposób do użytku nie będzie zdolny, wtedy żołnierz dostanie od skarbu innego konia, lub pieniądze w ilości takiéj, jaka za remonty lekkiéj kawaleryi płaconą bywa.

Za konie zbytkowe, nie można od skarbu żądać wynagrodzenia.

(Dokończenie nastąpi.)

L. 32.775.

Obwieszczenie.

Gmina Dębów, należąca do parafii Przeworskiéj (obwodu Rzeszowskiego) zobowiązała się celem założenia szkoły w Dębowie, stósowny budynek szkolny wystawić, tenże jako téż i sprzęty szkolne zawsze w dobrym stanie utrzymywać, stróża szkolnego opłacać, na utrzymanie nauczyciela co rok 150 złr. w. a. płacić, tudzież na zakupienie nagród i opędzenie mniejszych wydatków szkolnych 10 złr. w. a. rocznie składać, dalej 4 sągi drzewa na opał szkoły dostarczać, nakoniec kawałek gruntu na założenie ogródka szkolnego ofiarować.

Ta czynem udowodniona gotowość dla podniesienia oświaty ludowéj podaje się z uznaniem tego dążenia szlachetnego do wiadomości publicznéj.

Z c. k. Komisyi Namiestnictwa

Kraków 28 grudnia 1866.

L. 32776.

Obwieszczenie.

W Gniewczynie (obwodu Rzeszowskiego) istnieje dotąd szkoła tak zwana parafialna, dotacyą 120 złr. w. a. uposażona, przy któréj służba nauczyciela i organisty jest połączona.

Chcąc tę szkołę podnieść oświadczyła się gmina Gniewczyna odłączyć obowiązki nauczyciela od służby organisty obowiązując się na utrzymanie nauczyciela co rok w gotówce 200 złr. a na zakupienie nagród dla uczniów i opędzenie mniejszych wydatków szkolnych 10 złr. w. a. rocznie płacić, daléj budynek szkolny jako téż i sprzęty szkolne zawsze w dobrym stanie utrzymywać, daléj 4 sąg drzewa na opał szkoły dostarczać, stróża szkolnego utrzymywać, nakoniec kawałek gruntu na założenie ogródka szkolnego ofiarować.

C. k. komisya Namiestnictwa uznając to szlachetne dążenie ku podniesieniu oświaty ludowéj podaje takowe do wiadomości publicznéj.

Z c. k. Komisyi namiestniczéj.

Kraków, dnia 28 grudnia 1866.

L. 36.

Obwieszczenie.

W pierwszéj połowie zeszłego miesiąca wybuchła cholera w miejscach dotąd epidemią niedotkniętych, Jawornikach, Kołaczycach i Radomyślu obwodu tarnowskiego, natomiast wygasła w Olpinach, Frysztaku, Ropczycach obwodu Tarnowskiego i Błazowej obwodu Rzeszowskiego.

Do 46 chorych w pielęgnowaniu zostających w powyższym okresie czasu przybyło 94, zatem ogólny stan chorych 140 wynosił, z których 48 wyzdrowiało, 76 umarło, a 48 w pielęgnowaniu pozostało.

Podczas przebiegu epidemii t. j. od 28. Sierpnia do 15. Grudnia z. r. w 77 do okręgu krakowskiego należących 287369 dusz liczących gminach zachorowało na cholerę 3735 osób, z których 2159 wyzdrowiało, 1528 umarło, a 48 w 7 miejscach w pielęgnowaniu lekarskiém pozostało.

Ten stan epidemii podaje się do powszechnéj wiadomości.

Z c. k. Komissyi Namiestnictwa

Kraków dnia 4. Stycznia 1866.

L. 32681.

Ogłoszenie licytacyi.

Celem wypuszczenia w przedsiębiorstwo, potwierdzonéj przez wysokie c. k. Ministerstwo Stanu pod dniem 17. Grudnia 1866. r. do L. 19634/838, budowli przekopu na rzece Sanie pod Sieniawą i Głogowicami z funduszów Budownictwa wodnego wykonać się mającéj, a na ogólną sumę 5961 fl. 50 kr. w. a. obliczonéj, odbędzie się na dniu 7. Lutego 1867. r. o godz. 10. rannéj w Biórze c. k. Naczelnika Obwodowego w Rzeszowie publiczna licitacya przez skła-

Kanzlei des k. k. Kreisvorstehers bis zum Tage der Offerteverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit 10% Vadium belegten und vorschriftmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Mittags des oberwähnten Tages in der vorerwähnten Amtskanzlei zu überreichen, indem auf später einlangende Offerte keine Rücksicht genommen werden wird.

Von der k. k. Statthalterei-Commission

Krakau am 5. Jänner 1867.

Nr. 32349.

Kundmachung.

Zur Unterbringung der h. o. Malerschule werden 5 lichte geräumige wo möglich in der Nähe des technischen Institutes gelegenen Lokalitäten benöthiget.

Hausbesitzer, welche sich im Besitze von derlei Lokalitäten befinden und solche zu vermiethen geneigt wären, wollen sich dießfalls an den Vorstand des h. o. technischen Departements in Statthalterei-Commissions-Gebäude wenden.

Von der k. k. Statthalterei - Comission.

Krakau am 5. Jänner 1867.

Nr. 80.

Kundmachung.

Die Mittheilung der böhmischen k. k. Statthalterei vom 27. v. M. daß in der Stadt Senftenberg, königgrätzer Kreises die Rinderpest ausgebrochen ist, wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Statthalterei-Commission.

Krakau am 6. Jänner 1867.

danie opieczętowanych deklaracyj, gdzie plany, kosztorysy i warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące aż do dnia licytacyi przejrzanemi być mogą.

Deklaracye stósownie do przepisów stylizowane, 10cio-procentowém wadyum opatrzone mają być najdaléj do godz. 12. w południe na dniu licytacyi powyżéj wyrażonym złożone, albowiem późniéj oddane uwzględnionemi nie będą.

Z c. k. Komisyi Namiestniczéj.

Kraków dnia 5. Stycznia 1867. r.

L. 32.349.

Obwieszczenie.

Na pomieszczenie tutejszéj szkoły malarskiej potrzebnym jest lokal obejmujący 5 jasnych i obszernych pokoi w pobliżu Instytutu technicznego położony.

Właściciele domów, mający odpowiedni lokal do wynajęcia, zechcą się zgłosić do Naczelnika Oddziału Budownictwa w gmachu Komissyi Namiestniczéj.

Z. c. k. Komissyi Namiestnictwa

Kraków 5 stycznia 1867.

N. 80.

Obwieszczenie.

Oznajmienie c. k. Namiestnictwa czeskiego z dnia 27 z. m., że w mieście Senftenbergu, obwodu Königgrackiego, zaraza na bydło wybuchła, podaje się niniejszém do powszechnéj wiadomości.

Z c. k. Komissyi Namiestnictwa

Kraków dnia 6 Stycznia 1867.

Kursa giełdy wiedeńskiéj

z dnia 7. stycznia.

	żądają	płacą
Metaliki 5% na w. a. . . .	54.30	54.10
Pożyczka narod 5%	68.40	68.20
Metaliki 5% na m. k. . . .	58. 2	58.10
Oblig. ind. 5% niż. Austr.	84.50	84.—
„ „ „ czeskie . .	87.—	86.50
„ „ „ węgierskie	70.50	70.—
„ „ „ chor. i b. .	75.50	74.50
„ „ „ galicyjskie	66.25	65.50
„ „ „ bukow. . .	65.—	64.50
„ „ „ siedmiogr.	65.75	65.—
Pożyczka głod gal. . . .	93.75	93.25
Listy zastawne		
Banku nar. 5% losow. . .	93.10	92.90
Galicyjskie 4%	72.50	72.50
Węgierskie 5% losow. . .	87.50	86.50
Boden-Cr. austr. 5% . . .	104.—	103.—
Pożyczki loteryjne:		
Losy pożyczk. z r. 1839 .	137.—	136.50
„ „ „ 1854 .	74.50	74.—
„ „ „ 1860 .	84.25	84.10
„ „ „ 1864 .	75.30	75.10
„ Como-Rente	18.50	18.—
„ Kredytowe	126.75	126.25
„ żegl. par. na Dunaju	—.—	85.50
„ Ks. Esterhazy . . .	75.—	70.—
„ Ks. Salm	31.50	31.—
„ „ Palfy	23.—	22.—
„ „ Klary	27.—	26.—
„ hr. St. Genois . . .	24.—	23.50
„ miasta Budy	23.—	22.—
„ ks. Windischgrätz .	17.—	16.—
„ hr. Waldstein	21.25	20.75
„ „ Keglewich	13.—	12.—
„ Rudolfa	12.50	12.

		żądają	płacą
Akcye banku i przem.			
Banku nar. austr.		728.—	726.—
Zakładu kredytowego . .		157.20	157.—
Żeglugi par. na Dunaju . .		475.—	473.—
Kolei półn. Ferdynanda . .		1567	1565
„ rządowéj fr.-a. . . .		206.80	206 60
„ zachodniéj ces. Elż. .		133 85	133.25
„ Pardubickiéj		117.75	117.25
„ południowéj		203 25	202.75
„ Galicyjskiéj		220.75	220.25
„ Czerniow. z wpł. 80%		184.50	183.50
Kursa zagraniczne: [3 miesięczne]	Disconto miejsc.		
Amsterdam 100 złh.	5½	111.50	111.30
Augsburg 100 zł. nr.	5	110.60	110.50
Berlin 100 talarów	5	—.—	—.—
Frankfurt n. M. 100	4½	110.75	110.60
Hamburg 100 mark.	3¾	98.25	98. -
Londyn 10 funtów	4½	131.50	131.—
Paryż 100 franków	3	52.25	52.15
Waluty:			
Cesars. korony		18.—	17.90
„ dukat na wagę . .		6.21	6.20
„ „ obrączk. . .		6 21	6.20
Złoto *al marco*		6.19	6.18
Napoleondory		10.51	10.50
Suwereny		—.—	17.—
Fryderyki		11.10	11.—
Luidory (niemieckie) . . .		10.85	10.75
Suwereny angielskie . . .		13.25	13.15
Imperyały rosyjskie		10.75	10.70
Srebro		130.25	129.75
„ kupony		130.25	129.75
Talary związkowe		1.95¼	1.94¼

Kurs lwowski.

z dnia 7. Stycznia.

	gotówką	towarem
Dukat holenderski	— —	— —
Dukat cesarski	6 23	6 17
Półimperyał zł. rosyjski	10 78	10 62
Rubel srebrny rosyjski	2 —	1 95
„ papierowy	— —	— —
Talar pruski	1 96	1 94
Polski kurant i pięciozłotówka	— —	— —
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr. w. a. bez kuponów .	73 50	72 75
„ „ „ za 100 „ m. k. „ „ .	77 19	76 34
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne bez kuponów . . .	86 75	85 92
5% pożyczka narodowa „ „ . . .	— —	— —
Akcye galic. kolei Karola Ludwika „ „ . . .	221 —	218 83
„ kolei lwowsko-czerniowieckiéj	183 33	180 83

Kurs krakowski

z dnia 9. stycznia.

	żądają	płacą
Srebro pol. st. za 100 złr.	113	111
„ nowe obr. za 100 złr.	121	117
Listy zastawne polskie bez kuponów	77¼	75¼
Banknoty polskie za 100 złr.	388	378
Ruble rosyjskie za 100 rs.	176	172
Talary pruskie za 100 talarów	196	192
Banknoty pruskie za 150 złr.	78	76
Srebro nowe austr.	130¼	128¼
Dukat ważny	6 23	6 8
Napoleon d'or	10 56	10 31
Półimperyały rosyjskie	10 80	10 60
Listy zastawne galicyjskie nowe z kuponami . . .	73 50	72 50
„ „ „ stare „	77 —	76 —
Obligacye indemnizacyjne z kuponami	68 50	67 —
Akcye kolei galicyjskiéj bez kuponów i dyw.	222 —	217 —
„ kolei lwowsko-czerniowickiéj z całą wypłatą . . .	188 —	183 - -

Telegrafowany kurs wiedeński.

z dnia 9. Stycznia.

Metaliki 5%	58 70	Losy z 1860 r. na 500 złr. . .	84 10
Pożyczka narodowa	68 40	Srebro	130 —
Akcye banku wiedeńskiego . .	732 —	Londyn 10 funtów szterlingów .	131 30
Akcye banku kredytowego . .	158 70	Dukat pojedynczy	6 23

Pociągi osobowe na kolejach żelaznych

od 10. Czerwca roku przeszłego.

Odchodzą:

z *Krakowa do Wiednia* 7.10 rano; 3.30 po południu — do *Warszawy* i *Wrocławia* 8 rano — do *Lwowa* 10.30 rano; 8.30 wieczór — do *Wieliczki* 11 rano.
z *Wiednia* do *Krakowa* 7.15 rano; 8.30 wieczór:
z *Ostrawy* do *Krakowa* 11 rano,
z *Granicy* do *Szczakowy* 6.30 rano; 11.27 przed południem; 2.15 popołudniu.
z *Szczakowy* do *Krakowa* 2.51 po południu;
ze *Lwowa* do *Krakowa* 5.10 rano; 5.20 wieczór.
z *Przemyśla* do *Krakowa* 9 rano;
z *Wieliczki* do *Krakowa* 5.40 wieczór.
z *Mysłowic* do *Krakowa* 1 po południu.

Przychodzą:

do *Krakowa* z *Wiednia* 9.45 rano; 7.45 wieczór — z *Wrocławia* i *Warszawy* o godzinie 9.45 rano; — z *Mysłowic* i *Szczakowy* 5.21 wieczór; — ze *Lwowa* 2.51 po południu; 6.11 rano — z *Wieliczki* 6.15 wieczór.
do *Przemyśla* z *Krakowa* 4.43. po południu;
do *Lwowa* z *Krakowa* 8.29 rano; 8.36 wieczór;
do *Wiednia* z *Krakowa* 5.17 rano, 7.37 wieczór;
do *Mysłowic* z *Krakowa* 12.10 w południe.
do *Szczakowy* z *Krakowa* 11.42 rano.

Drukiem Karola Budweisera.